

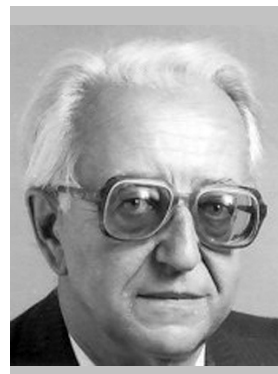
R

Rusznák István 1920-ban Budapesten született. Az érettségi után, 1938-ban a Pázmány Péter Tudományegyetemre iratkozott be, ahol 1942-ben vegyészként végzett.

Először a Goldberger Textil-műveknél helyezkedett el, de munkája mellett tovább képezte magát a Budapesti Műszaki Egyetemen Dr. Csűrös Zoltán professzor irányítása mellett, és itt készítette el doktori értekezését, amelynek alapján 1944-ben a Pázmány Péter Tudományegyetemen doktori címet szerzett.

A gyárban beosztott vegyész, majd laboratóriumvezető, később a filmnyomó üzemben üzemvezető-helyettes volt, azután a Goldberger kelenföldi gyárában az előkészítő és fehérítő üzem vezetését bízták rá. 1950-ben az akkor alakult Textilipari Kutató Intézethez került, a kémiai osztály vezetője lett.

Ezzel párhuzamosan – ugyancsak 1950-től kezdődően – az Állami Műszaki Főiskola Kémiai Tanszékének tanszékvezető tanáraként is működött. (Ez a főiskola 1951-ben beolvadt a Budapesti Műszaki Egyetembe és ettől kezdve tanszéke Gyakorlati Kémia Tanszék néven már a Műegyetem vegyészmérnöki karának keretei között dolgozott tovább 1960-ig, amikor egy átszervezés kapcsán megszűntették.)

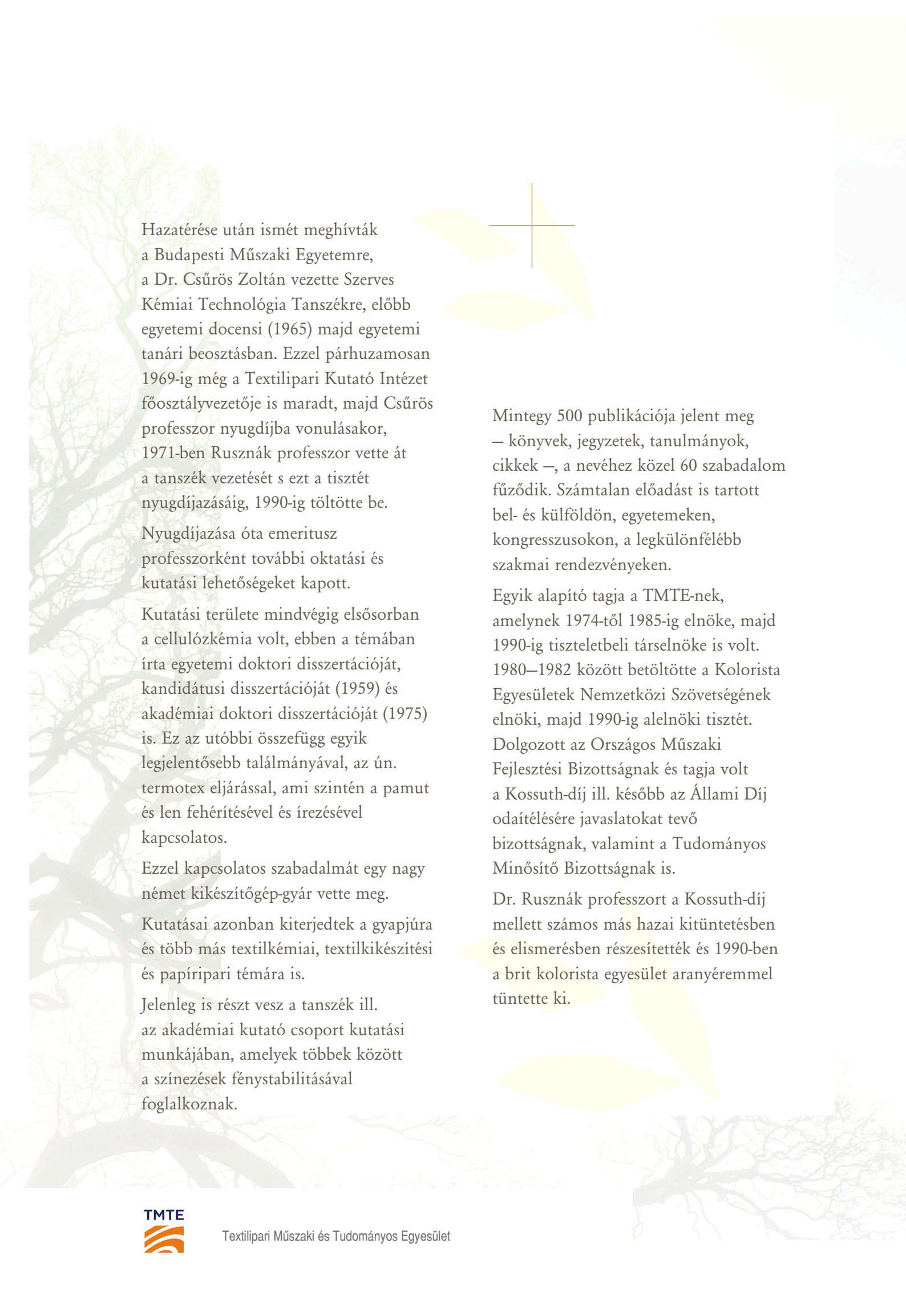

DR. RUSZNÁK ISTVÁN

1954-ben dr. Bonkáló Tamással közösen a Kossuth-díjjal tüntették ki azért a műszaki fejlesztési munkáért, amelynek eredménye egy folyamatos pamutszövet-előkészítő és -fehérítő gépsor volt a Goldberger Textilművek kelenföldi gyárában és ami megsokszorozta az üzem kapacitását. Ennek mintájára a Szombathelyi Pamutiparban és a Budakalászi Textilművekben is készült hasonló berendezés.

A Textilipari Kutató Intézet munkatársaként 1964–1965-ben másfél évet Egyiptomban töltött, tanított a kairói egyetemen és közreműködött az egyiptomi textilipari kutató intézet létrehozásában.

DR. RUSZNÁK ISTVÁN

Hazatérése után ismét meghívták a Budapesti Műszaki Egyetemre, a Dr. Csűrös Zoltán vezette Szerves Kémiai Technológia Tanszékre, előbb egyetemi docensi (1965) majd egyetemi tanári beosztásban. Ezzel párhuzamosan 1969-ig még a Textilipari Kutató Intézet főosztályvezetője is maradt, majd Csűrös professzor nyugdíjba vonulásakor, 1971-ben Rusznák professzor vette át a tanszék vezetését s ezt a tisztelet nyugdíjazásáig, 1990-ig töltötte be.

Nyugdíjazása óta emeritusz professzorként további oktatási és kutatási lehetőségeket kapott.

Kutatási területe mindvégig elsősorban a cellulózkémia volt, ebben a témában írta egyetemi doktori disszertációját, kandidátusi disszertációját (1959) és akadémiai doktori disszertációját (1975) is. Ez az utóbbi összefügg egyik legjelentősebb találmányával, az ún. termotex eljárással, ami szintén a pamut és len fehérítésével és írzésével kapcsolatos.

Ezzel kapcsolatos szabadalmát egy nagy német kikészítógép-gyár vette meg.

Kutatásai azonban kiterjedtek a gyapjúra és több más textilkémiai, textilkikészítési és papíripari témára is.

Jelenleg is részt vesz a tanszék ill. az akadémiai kutató csoport kutatási munkájában, amelyek többek között a színezések fénystabilitásával foglalkoznak.

Mintegy 500 publikációja jelent meg – könyvek, jegyzetek, tanulmányok, cikkek –, a nevéhez közel 60 szabadalom fűződik. Számtalan előadást is tartott bel- és külföldön, egyetemeken, kongresszusokon, a legkülönfélébb szakmai rendezvényeken.

Egyik alapító tagja a TMTE-nek, amelynek 1974-től 1985-ig elnöke, majd 1990-ig tiszteletbeli társelnöke is volt. 1980–1982 között betöltötte a Kolorista Egyesületek Nemzetközi Szövetségének elnöki, majd 1990-ig alelnöki tiszteletét. Dolgozott az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságnak és tagja volt a Kossuth-díj ill. később az Állami Díj odaítélésére javaslatokat tevő bizottságnak, valamint a Tudományos Minősítő Bizottságnak is.

Dr. Rusznák professzort a Kossuth-díj mellett számos más hazai kitüntetésben és elismerésben részesítették és 1990-ben a brit kolorista egyesület aranyéremmel tüntette ki.